

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0174/2013

15.5.2013

RAPORTI PROJEKT

Protokolli eelnõu Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes (Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõige 3)
(00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))

Põhiseaduskomisjon

Raportöör: Andrew Duff

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

SISUKORD

	Lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	5
SELETUSKIRI	8
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	12

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

protokoll eelnõu kohta Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes (Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõige 3) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Tšehhi Vabariigi valitsuse 5. septembri 2011. aasta kirja nõukogule protokoll eelnõu kohta Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta”) kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistuja 25. oktoobril 2011. aastal Euroopa Parlamendi presidendile saadetud kirja, mis käsitleb protokoll eelnõu harta kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõike 3 esimest lõiku, mille alusel Euroopa Ülemkogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0385/2011),
- võttes arvesse ELi lepingu artikli 6 lõiget 1 ja hartat,
- võttes arvesse protokoll nr 30 Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamise kohta Poola ja Ühendkuningriigi suhtes, mis on lisatud ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu raames toimunud liikmesriikide riigipeade ja valitsusjuhtide 29.–30. oktoobri 2009. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse hartat käsitlevaid deklaratsioone, mis on lisatud 13. detsembril 2007 allkirjastatud Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile, eelkõige kõigi liikmesriikide deklaratsiooni nr 1, Tšehhi Vabariigi deklaratsiooni nr 53 ja Poola Vabariigi deklaratsiooni nr 61 ja 62,
- võttes arvesse Tšehhi Senati 12. istungil 6. oktoobril 2011. aastal vastu võetud resolutsiooni 330,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 74a,
- võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit (A7-0174/2013),

ning arvestades järgmist:

- A. Euroopa Ülemkogu 29.–30. oktoobri 2009. aasta kohtumisel osalenud riigipead ja valitsusjuhid leppisid kokku, et nad lisavad järgmise ühinemislepingu sõlmimise ajal ja kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega aluslepingutele protokoll Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes;
- B. Tšehhi Vabariigi valitsus esitas oma alalise esindaja saadetud kirjas 5. septembril 2011 nõukogule ELi lepingu artikli 48 lõike 2 kohase ettepaneku aluslepingute muutmiseks, et lisada protokoll harta kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes;

- C. nõukogu esitas 11. oktoobril 2011 vastavalt ELi lepingu artikli 48 lõikele 2 Euroopa Ülemkogule ettepaneku aluslepingute muutmiseks, et lisada protokoll harta kohaldamise kohta Tšehhi Vabariigi suhtes;
- D. vastavalt ELi lepingu artikli 48 lõikele 3 konsulteeris Euroopa Ülemkogu Euroopa Parlamendiga, kas kavandatavad muudatused tuleks läbi vaadata;
- E. vastavalt ELi lepingu artikli 6 lõikele 1 tunnustab Euroopa Liit hartas sätestatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, mis on samavõrra siduvad ja samaväärse õigusjõuga nagu aluslepingud;
- F. protokollid on aluslepingute lahutamatu osa ja seepärast on nõutav aluslepingute läbivaatamine, kui lisatakse protokoll, millega kehtestatakse erieeskirjad liidu õiguse osade kohaldamiseks liikmesriigi suhtes;
- G. vastavalt ELi lepingu artikli 6 lõike 1 teisele lõigule ei laienda harta sätteid mingil viisil liidu pädevust, mis on määratud aluslepingutega;
- H. vastavalt harta artiklile 51 on harta sätteid subsidiaarsuse põhimõtet arvesse võttes ette nähtud liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele ning liikmesriikidele üksnes liidu õiguse kohaldamise korral. Seepärast peavad need institutsioonid, organid ja asutused austama õigusi, järgima põhimõtteid ning edendama nende kohaldamist oma asjaomase pädevuse kohaselt, võttes arvesse liidule aluslepingute muudes osades antud volituste piire. nagu on kinnitatud deklaratsioonis nr 1, ei laienda harta liidu õiguse reguleerimisala kaugemale senisest pädevusest, ei lisa liidule uusi pädevusvaldkondi ja ülesandeid ega muuda aluslepingute teistes osades määratletud pädevust ja ülesandeid;
- I. Tšehhi Vabariigi deklaratsiooni nr 53 lõikes 2 on sätestatud, et harta „ei kitsenda siseriikliku õiguse kohaldamisala ega piira ühtegi siseriiklike asutuste pädevust selles valdkonnas”, seega määratakse, et Tšehhi Vabariigi õiguskorra terviklikkus on tagatud, ilma et oleks vajadust täiendava õigusakti järele;
- J. tuginedes teaduslikele tõenditele ja kohtupraktikale, protokoll nr 30 ei vabasta Poolat ja Ühendkuningriiki harta siduvatest sätetest, see ei ole kohaldamisest loobumine (*opt-out*), protokoll ei täienda hartat ega muuda õiguslikku seisundit, mis valitseks siis, kui seda protokoll ei eksisteeriks¹; protokollil ainus mõju seisneb selles, et see tekitab õiguslikku ebakindlust mitte ainult Poolas ja Ühendkuningriigis, vaid ka teistes liikmesriikides;
- K. harta oluline ülesanne on rõhutada põhiõiguste tähtsust ja muuta nad nähtavamaks, kuid protokoll nr 30 suurendab õiguslikku ebakindlust ja poliitilist segadust, kahjustades liidu pingutusi saavutada ja hoida õiguste kaitse ühtlaselt kõrget ja võrdset taset;
- L. kui protokoll nr 30 tõlgendada selliselt, et see piirab harta sätete kohaldamisala või kehtivust, siis oleks tulemuseks Poola, Ühendkuningriigi ja eeldatavalt Tšehhi Vabariigi elanikele põhiõiguste ja -vabaduste kaitse nõrgenemine;
- M. Tšehhi parlament ratifitseeris Lissaboni lepingu täpselt sellisel kujul, nagu see oli allkirjastatud, ilma mingite reservatsioonide või piiranguteta, mis käsitleksid harta

¹ Euroopa Kohtu 21. detsembri 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-411/10 ja C-493/10, eelkõige punkt 120.

kehtivust Tšehhi Vabariigis²;

- N. Tšehhi Senat on oma 6. oktoobri 2011. aasta resolutsioonis 330 selle vastu, et kohaldada protokoll nr 30 Tšehhi Vabariigi suhtes, põhjendusega, et see vähendaks põhiõiguste ja -vabaduste kaitsestandardeid Tšehhi Vabariigi kodanike jaoks; Tšehhi Senat pidas samuti küsitavaks ebaselgeid riigiõiguslikke asjaolusid, mille alusel selle küsimuse algselt tõstatas vabariigi president alles siis, kui Lissaboni leping oli parlamendis ratifitseerimise läbinud;
- O. Tšehhi konstitutsioonikohus lükkas 2008. ja 2009. aastal tagasi kaks petitsiooni ning leidis, et Lissaboni leping on täielikult kooskõlas Tšehhi põhiseadusega, kuid ei saa välistada võimalust, et petitsioon aluslepingute kavandatava muudatus vastu esitatakse samale kohtule;
- P. Euroopa Parlament on kohustatud avatud koostöö vaimus esitama Euroopa Ülemkogule oma seisukoha kõigi aluslepingu kavandatavate muudatuste kohta, olenemata muudatuste tähtsusest, kuid ta ei ole kohustatud olema Euroopa Ülemkoguga samal arvamusel;
- Q. on kaheldav, kas Tšehhi parlament on valmis ratifitseerima uue protokoll, millega laiendatakse protokoll nr 30 kohaldamist Tšehhi Vabariigile; juhul kui Euroopa Ülemkogu otsustab läbi vaadata kavandatava muudatuse, ei pruugi teised liikmesriigid alustada oma ratifitseerimismenetlusi enne seda, kui Tšehhi Vabariik on oma ratifitseerimismenetluse lõpetanud;
1. tunnustab Euroopa Ülemkogu konsulteerimist Euroopa Parlamendiga aluslepingute kavandatava muudatuse läbivaatamise üle;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon parlamendi seisukohana Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile, Tšehhi Vabariigi valitsusele ja parlamendile ning teiste liikmesriikide parlamentidele.

² Tšehhi Esindajatekoda ratifitseeris Lissaboni lepingu 18. veebruaril 2009 ja Tšehhi Senat 9. mail 2009.

SELETUSKIRI

1. Tšehhi Vabariigi valitsus taotleb oma riigi ühinemist protokolliga nr 30, mis käsitleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamist Poola ja Ühendkuningriigi suhtes.
2. Et mõista Tšehhi Vabariigi algatuse tähendust, on vaja uurida, milline on olnud Ühendkuningriigi ja Poola protokollile olemus ja mõju alates Lissaboni lepingu jõustumisest 1. detsembril 2009. Selle protokollile kohta on avaldatud teaduslikke kommentaare, millest raportöör on tutvunud.³ Ühtlasi on ta konsulteerinud selle valdkonna tunnustatud õigusteadlastega.

Asjakohast kohtupraktikat oli vähe, kuni apellatsioonikohus *Court of Appeal of England and Wales* tegi eelotsusetaotluse Euroopa Kohtule protokollile olulisuse kohta seoses ühe varjupaigataotluse kohtuasjaga⁴. Ühendkuningriigi siseminister oli varem halduskohtuna tegutsevas *High Court of Justice (England & Wales)* püüdnud väita, et protokollile nr 30 tõttu ei kohaldata harta sätteid Ühendkuningriigi suhtes. Üks Euroopa Kohtule esitatavatest küsimustest puudutas seda, kas protokollile nr 30 olemasolu mõjutab mingil moel Ühendkuningriigi kohustusi. Kõrgem kohus *High Court* kaldus arvama, et protokollile nr 30 saab tõlgendada kui üldist loobumist (opt-out) hartast, eeldades, et hartal ei ole Ühendkuningriigis otsustavat mõju.

Kuid apellatsioonikohtus väitis Ühendkuningriigi valitsuse esindaja, et protokollile eesmärk „ei ole vältida harta kohaldamist Ühendkuningriigi suhtes, vaid selgitada selle mõju”. Kohtujurist Trstenjaki ettepanek esitati 22. septembril 2011. Kohtujurist jõudis järeldusele, et protokollile ei saa käsitada üldise loobumisena (opt-out) põhiõiguste hartast, vaid et protokollile selgitatakse, et harta ei too kaasa pädevuse üleminekut Ühendkuningriigi või Poola kahjuks.

Euroopa Kohtu suurkoda esitas selles kohtuasjas oma otsuse 21. detsembril 2011. aastal⁵. See on oluline kohtuasi varjupaigaõiguse tõlgendamise ja kohaldamise jaoks, kuid see on tähtis ka suhete tõlgendamiseks ELi õiguse, harta, Euroopa inimõiguste konventsiooni ja rahvusvaheliste konventsioonide vahel.

Selles otsuses kohus kinnitab kohtujurist Trstenjaki arvamust. Otsuses on öeldud:

“... protokollile (nr 30) artikli 1 lõige 1 selgitab harta artiklit 51, mis käsitleb harta kohaldamisala, ja selle eesmärk ei ole vabastada Poolat ega Ühendkuningriiki kohustusest järgida harta sätteid ega takistada kummagi liikmesriigi kohtutel teostada harta sätete järgimise üle järelevalvet.” (punkt 120)

³ 1. Patrick Layden QC ja Tobias Lock, Protection of Fundamental Rights Post-Lisbon: The Interaction between the EU Charter of Fundamental Rights, the European Convention on Human Rights and National Constitutions: UK National Report, FIDE XXV Congress, september 2011.

2. Steve J. Peers, EU Justice and Home Affairs Law, OUP, 2011.

3. Catherine Barnard, The EU Charter of Fundamental Rights: *Happy 10th Birthday?* in European Union Studies Association Review, vol 24, nr 1, talv 2011.

4. Colin Turpin & Adam Tomkins, British Government and the Constitution, 7th ed., CUP, 2011.

⁴ Otsus kohtuasjas C-411/10: NS v. Secretary of State for the Home Department.

⁵ Liidetud kohtuasjad C-411/10 ja C-493/10.

Kohus jõudis seetõttu järeldusele, et tema otsuseid varjupaigaõiguse küsimustes „ei mõjuta protokoll (nr 30) arvessevõtmine”.

3. Tasub meelde tuletada, et kõik kolm selles arutelus olulisimat riiki on lähenenud harta teemale eri suunast. Ühendkuningriik püüdis piirata võimalust, et harta annaks ELile uue aluse kehtestada õigusakte valdkondades, näiteks tööõiguses, mis ületaks brittide kurikuulsa punase joone. Tolleaegne peaminister rääkis alamkoja ees: „On täiesti selge, et me loobume nii hartast kui ka koostööst justiits- ja siseküsimustes.”⁶
4. Poola jällegi püüdis ära hoida seda, et harta piiraks tema õigust toimida seadusandjana sellistes valdkondades nagu avalik kõlblus, perekonnaõigus, abort, homoseksuaalide õigused jne.⁷ Veider, et Poola püüdis siis, kui vastu võeti Ühendkuningriigi protokoll, milles on võetud tõrjuv hoiak sotsiaalsete õiguste suhtes, nagu need on sätestatud IV jaotises, rõhutada, et Poola (erinevalt Ühendkuningriigist) austab täielikult sotsiaalseid ja töötajate õigusi liikumise „Solidaarsus” vaimus⁸. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist on jäänud mulje, et Poola kohtunikud on protokolliga täielikult eiranud.⁹ Välja on kujundatud põhiseaduslik mehhanism, millega Poola võiks otsustada kas protokolliga muuta või sellest taganeda. Protokollist taganemise võimalus on nüüd Poolas poliitilise arutelu teema.
5. Tšehhi Vabariik võttis oma presidendi korraldusel palju euroskeptilisema hoiaku. Ta saavutas Lissaboni lepingu läbirääkimiste ajal oma kategoorilise deklaratsiooni 53, kus rõhutatakse Tšehhi Vabariigi muret harta mõju pärast subsidiaarsuse põhimõttele, pädevuste jaotusele, liikmesriikide põhiseaduste ja rahvusvaheliste lepingute järgimisele.

Ametlik põhjus, millest lähtuvalt president Klaus nõudis, et Tšehhi Vabariik ühineks protokolliga, oli ilmselt äkiline mure selle pärast, kuidas mõjutab harta Beneši dekreetide kehtivust, need dekreedid käsitlesid etniliste sakslaste kinnisvara sundvõõrandamist ja nende küüditamist Tšehhoslovakiast pärast Teist maailmasõda¹⁰. Olgugi et selline mure puudus poliitilisest arutelust kuni 2009. aasta alguseni ning seda ei mainitud märkustes Tšehhi Vabariigi konstitutsioonikohtule seoses Lissaboni lepingut käsitleva kahe kohtuotsusega¹¹. Ka toleaegse valitsuse ametlikus mandaadis Lissaboni lepingu läbirääkimisteks oli prioriteediks kehtestada ühtne standard inimõiguste kaitseks. Lisaks rõhutasid kõik Tšehhi Vabariigi parteid, et nad pooldavad sotsiaalseid õigusi. Ja praegu ei väida keegi, et Beneši dekreedid põhjustaksid jätkuvaid õiguslikke kahtlusi seoses Tšehhi Vabariigi, ELi või rahvusvahelise õigusega. Lissaboni lepingu jõustumisest saadik ei ole olnud asjakohast Tšehhi Vabariigi kohtupraktikat ELi põhiõiguste harta kohaldamise

⁶ Tony Blair 25. juunil 2007 alamkojas. Ta jätkas: „Seoses kahe valdkonnaga, mis inimestele kõige enam muret teeb – põhiõiguste harta, mille kohta öeldakse, et see hakkab kehtima Briti õiguses, ning justiits- ja siseküsimused – nende kohaldamisest me loobume. See muudab asja. Kogu minu austuse juures tahaksin siiski rõhutada, et inimesed peavad pöörama tähelepanu faktidele, kui tulevad välja oma argumentidega.” Pole siis ime, et valitseb segadus.

⁷ Tõepoolest, Poola saavutas sel eesmärgil deklaratsiooni 61.

⁸ Deklaratsioon 62.

⁹ Jan Barcz, ed., *Fundamental Rights Protection in the European Union*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warsaw, 2009.

¹⁰ Helena Bončková, Hubert Smekal, *Fragmentace společných hodnot? Vztahy z Listiny základních práv Evropské unie [Ühiste väärtuste killustamine? Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldamisest loobumised]* kogumikus *Soucasna Evropa* 02, 2010.

¹¹ Štavný soud - 2008/11/26 - Pl. ŠS 19/08: Lissaboni leping I; Štavný soud - 2009/11/03 - Pl. ŠS 29/09: Lissaboni leping II.

küsimuses.

Tšehhi Vabariigi valitsus põhjendab oma taotlust võtta vastu protokoll nr 30 sõnastus üksnes sellega, et Euroopa Ülemkogu on andnud lubaduse Tšehhi Vabariigi taotluse rahuldamiseks ning et ELi liidrite antud lubaduse murdmine saaks Tšehhi Vabariigi avalikus arvamuses halva vastukaja. Lisaks on teinegi, avalikult vähem väljendatud mure, et Tšehhi Vabariik näiks ebausaldusväärne, kui ta nüüd loobuks oma varasemast taotlusest. (Raportöör on vastupidi arvamusel, et kui tšehhid loobuksid oma nõudest muuta aluslepinguid, siis oleks see suureks kergenduseks partneritele.)

Pealegi tuleks silmas pidada ka seda, et kui Tšehhi Vabariigi valitsus nõuab aluslepingu muutmist, siis ei ole sugugi kindel, et Tšehhi Vabariigi parlament uue protokoll lõpuks ratifitseerib. Selleks et ratifitseerida rahvusvaheline leping, mis ükskõik mis suunas loovutab pädevuse, on arvatavasti vaja kolme viiendiku suurust enamust nii Senatis kui ka Esindajatekojas¹².

Arvesse tuleb võtta ka Tšehhi konstitutsioonikohtu kahte otsust (aastatest 2008 ja 2009), kus kinnitatakse, et Lissaboni leping on täielikult kooskõlas Tšehhi Vabariigi põhiseadusega. Siit järeldeb, et Lissaboni lepingu igasugune osaline kitsendamine, mida nüüd taotletakse protokoll algatusega, võib suure tõenäosusega kaasa tuua uue petitsiooni või uute petitsioonide esitamise konstitutsioonikohtule. (Sellise petitsiooni võivad esitada 41 saadikut, 17 senaatorit või ka vabariigi president.¹³)

Siinkohal tasub märkida Tšehhi ametiühingute (CMKOS) kirja Euroopa Parlamendi presidendile, kirjas on esitatud nende vastuväited protokoll eelnõule¹⁴.

Euroopa Inimõiguste Kaitse Ühendus ja Tšehhi Helsinki Komitee on samuti nõudnud protokoll eelnõust loobumist¹⁵.

6. Võttes arvesse olemasolevaid tõendeid, on raportöör teinud järgmise analüüsi.

- a) Preambul: Preambuli kaheksandas põhjenduses on sätestatud, et protokoll eesmärk on „selgitada harta rakendamise teatud aspekte”. Seitsmendas ja kaheteistkümnendas põhjenduses kinnitatakse, et protokollist hoolimata kehtivad kõik muud ELi seadused täielikult Poola ja Ühendkuningriigi suhtes. Protokoll on tähtis üksnes sel juhul, kui hartaga lisatakse ELi õiguse kehtivatele põhimõtetele uusi põhimõtteid või laiendatakse reguleerimisala või vähendatakse õiguste piiramist võrreldes peamiste põhimõtetega. Vastavalt kohtujurist Trstenjakile, keda nüüd toetab kogu Euroopa Kohus, kinnitab preambul harta „põhimõttelist kohaldatavust”.
- b) Reguleerimisala: Artikli 1 lõik 1 täiendab harta artikli 51 lõiget 2. Harta ei *laienda* kohtute pädevust leida, et Ühendkuningriigi seadused on vastuolus hartaga. Kuid ta ei püüa ka viitega harta sätetele *vähendada* kohtute pädevust kehtestada põhiõiguste kohtualluvust. Ja igal juhul peavad kohtud järgima põhiõigusi, nagu on ette nähtud

¹² Tšehhi Vabariigi põhiseaduse artikkel 39.

¹³ Tšehhi Vabariigi põhiseaduse artikkel 10a ja artikli 87 lõike 1 punkt a ning konstitutsioonikohtu seaduse (182/1993, 16.6.1993) paragrahv 64.

¹⁴ Tšehhi-Morava ametiühingute liidu esimehe Jaroslav Zavadili 15. veebruari 2012. aasta kiri president Martin Schulzile.

¹⁵ www.aedh.eu

Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis ning osana ELi õiguse peamistest põhimõtetest ELi lepingu artikli 6 sätete kohaselt. Peamised põhimõtted on põhiseaduses sätestatud ning üksikisikud saavad kohtutes neile tugineda. Selles osas näib, et inimesed Poolas ja Ühendkuningriigis on samasuguses olukorras nagu inimesed kõigis teistes ELi riikides.

- c) Kohaldamisala: Harta IV jaotise põhimõtted peavad enne kohaldamist olema sätestatud siseriiklikes õigusaktides. Artikli 1 lõige 2 kinnitab harta artikli 51 lõiget 1, et põhiõiguste harta ei anna kohtujurisdiiktsiooni alla kuuluvaid õigusi eraõiguslikele isikutele. Ühtlasi püütakse selgitada harta artikli 52 lõiget 2 ning selles võib näha katset vähendada harta otsust mõju. Kohtujurist Trstenjak väidab, et artikli 1 lõige 2 „näib välistavat ka selle, põhiõiguste harta IV jaotisest saab tuleneda uusi liidu õigusi ja nõudeid, millele õigustatud isikud saavad tugineda Ühendkuningriigi või Poola vastu”. Ent jääb siiski selgusetuks, milliseid IV jaotise artikleid võiks Euroopa Kohus käsitleda otsust mõju omavatenä. Ja kui Poola ja Ühendkuningriik on ette näinud sellised õigused oma siseriiklikus õiguses, siis ei ole mingit keeldu lubada nende kohaldamist Euroopa Kohtu poolt. Pealegi, nagu eelpool mainitud, niivõrd kui IV jaotis esindab ELi õiguse põhimõtteid, on Poola ja Ühendkuningriigi kohtud kohustatud selle sätteid otseselt kohaldama.
- d) Tõlgendus: Protokollis artikkel 2 püüab selgitada harta artikli 52 lõikeid 4 ja 6. Kui hartas osutatakse siseriiklikele õigusaktidele ja tavadele, siis osutatakse eelkõige seoses Poola ja Ühendkuningriigiga, just Poola ja Briti õigusaktidele ja tavadele. (Vaevast et siin teisiti on mõeldud.)
7. Kokkuvõtteks, protokoll nr 30 ei vabasta Ühendkuningriiki ja Poolat harta siduvatest sätetest. See ei ole kohaldamisest loobumine (*opt-out*). Protokolliga ei muudeta hartat. Protokoll ei muuda õiguslikku seisundit, mis valitseks siis, kui seda protokoll ei eksisteeriks. Kuid protokollis olemasolu suurendab õiguslikku ebakindlust ja poliitilist segadust. Selles mõttes mõjutab ta negatiivselt kõiki liikmesriike ning mitte üksnes Ühendkuningriiki, Poolat või eeldatavalt Tšehhi Vabariiki¹⁶.

Seetõttu on täiesti selge, et kui protokoll nr 30 tõlgendada viisil, et see piirab harta sätete kohaldamisala, siis oleks tulemuseks Poola ja Ühendkuningriigi elanikele pakutava põhiõiguste kaitse nõrgendamine ning see kahjustaks ELi pingutusi saavutada ja hoida õiguste kaitse ühtlaselt kõrget taset.

¹⁶ Deklaratsioon nr 1 kinnitab vajadust saavutada ühine ja ühtne arusaam harta mõjust kõigile liikmesriikidele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.2.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Andrea Češková, Sylvie Guillaume, Anneli Jäätteenmäki, Vital Moreira, Evelyn Regner, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alexandra Thein